

skabslignende forhold, der berettiger til erstatning, vil ligeledes betyde en forøgelse af arbejdsbyrden. Betydningen heraf vil dog være ret begrænset på grund af det forholdsvise ringe antal dødsfald, der årligt anmeldes.

Endelig vil det højere årslønsmaksimum efter forslaget kunne medføre, at der i større omfang end i øjeblikket må indhentes supplerende oplysninger om de skadelidtes indtægtsforhold, forinden den årsløn, hvorefter erstatningen skal beregnes, kan fastsættes. Da årslønnen imidlertid kun vil have betydning i forbindelse med erstatning for tab af erhvervs- evnen og ved udmålingen af erstatning til efterladte, i hvilke sager der normalt allerede efter de gældende regler vil foreligge fyldige oplysninger om de økonomiske forhold, må merarbejdet som følge af forslagets forhøjelse af maksimum for årslønnen dog også anses for ret begrænset.

Der vil blive en lettelse i sikringsstyrelsens administrationsarbejde derved, at der i sager, hvor de skadelidte har genoptaget tidligere arbejde, kun bliver tale om udbetaling af ménerstatning. Størrelsen vil kunne fastsættes på grundlag af udarbejdede normaltabeller over den medicinske invaliditet og sideløbende social vurdering af tilfældene vil ikke være påkrævet.

Der vil også blive tale om administrativ lettelse, fordi ménerstatningen principielt skal udbetales som kapitalerstatning.

Endelig vil det lette administrationen, at amtsankenævne efter forslaget skal være ankeinstans for klager, der vedrører kommunernes dispositioner over tilkendte erstatningsbeløb. Hidtil har sikringsstyrelsen været ankeinstans.

Det er vanskeligt at foretage en samlet vurdering af forslagets indflydelse på arbejdsbyrden og dermed på personalebehovet, men det må forventes, at der trods en rationel tilrettelæggelse af arbejdet i sikringsstyrelsen i nøje samarbejde med andre administrative myndigheder og med udnyttelse af tilgængelige EDB-oplysninger vil blive tale om en vis stigning i personalebehovet.

Der er herved set bort fra en stigning i personalebehovet, der må anses som en følge af den ved lov nr. 272 af 26. maj 1976 gennemførte ændring af ulykkesforsikringsloven, for så vidt angår erhvervs-sygdomme. Også arbejdsmiljøloven kan evt. forventes at medføre et øget antal tilfælde af anmeldelser af erhvervs-sygdomme.

Det er tanken, at der skal ske en information om forslaget til lov om arbejdsskadeforsikring. Udgifterne til information antages at blive ca. 500.000 kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs §§ 52, 53, 57, stk. 3, 2. pkt. og 72. Som omtalt i de almindelige bemærkninger, pkt. 2, er det foreslået, at gældende lovs bestemmelser om den forsikringsberettigede personkreds, som med mindre formuleringsafvigelser er gentaget i alle lovens kapitler om den forsikrede personkreds indenfor de forskellige erhverv (kapitlerne VI, VII og VIII), samles i en bestemmelse. Ved den foreslåede bestemmelse gøres retten til forsikring til det primære forhold og betinger således omfanget af forsikringspligten, jfr. forslagets § 5. Gældende lov følger det omvendte princip, idet den tager udgangspunkt i arbejdsgiverens forsikringspligt og derigennem indirekte beskriver de, der er forsikringsberettigede efter loven. Efter forslaget er enhver person, som pådrager sig en arbejdsskade under arbejde, som han er antaget til at udføre her i landet, erstatningsberettiget for arbejdsskadens følger uden hensyn til arbejdsgiverens nationalitet og hjemsted, virksomhedens art, omfang og hovedsædets beliggenhed.

Bestemmelsen om, at familien, bortset fra ægtefællen, er forsikret, svarer til gældende lov (§§ 53, 57, stk. 3, 2. pkt., og 72, 2. pkt). Forslaget medtager ikke gældende lovs regel i § 53 om mindstealder (10 år). Reglen i gældende lovs § 72 om, at personer, der er sikret økonomisk ved aftægt på en landbrugs-ejendom, er undtaget fra forsikring, er ikke medtaget i forslaget.

Stk. 2. tydeliggør, at søfarende på danske skibe også under udenrigsfart er omfattet af loven. Mod-sætningsvis er personer, antaget i udenlandsk havn til midlertidigt arbejde på eller ved skibet, fortsat ikke dækket af loven.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs §§ 54, 61 og 73.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 2, stk. 3, 1. pkt., § 3, stk. 1, og § 75, stk. 3.

Til § 4.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer stort set til gældende lovs § 2, stk. 4.

Stk. 2. er en ny bestemmelse og skyldes sikringsstyrelsens praksis, hvorefter arbejdsgiverens lovpligtige ulykkesforsikring dækker den forsikrede medarbejder under hans tjenstlige ophold i udlandet, når dette ikke er tænkt at vare ud over 6 måneder.